

Written by
Wednesday, 08 April 2009 08:29 -

கடும்மையான வயெயிலில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் கட்டி நிற்கின்றனர். சாப்பாட்டுக்குக் கட்டப் போதாத தங்களது சம்பளத்தை உயர்த்தக் கோரியும், தாங்கள் அடிமைகளை விடக் கவலமாக நடத்தப்படுவதை எதிர்த்தும் அவர்களது போராட்டம் தொடங்குகிறது.

போராட்டத்தை ஓடுக்கக் கடும்மையான அடக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடப்படுகிறது. இராணுவம் வரவழைக்கப்பட்டது. துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்படுகிறது. ஹலிகாப்டரிலிருந்து கண்ணீர் ரப்புகைகாண்டுகள் வீசப்படுகின்றன. கதைச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு 6 மாத சிறைத் தண்டனை. முன்னணியாளர்கள் நாட்டைவிட்டே வளியேற்றப்படுகின்றனர்.

பல்லாயிரம் தமிழர்களின் கனவு தசேமாக இருக்கும் ஐக்கிய அரபு நாடுகளில் ஒன்றான துபாயில் தான் இவையனைத்தும் நடப்பெற்றன. அங்கே போராடி, சிறைச் சென்ற தொழிலாளர்களில் பலர் தமிழர்கள். துபாயில் வலையை எதிர்த்து மக்கள் மிகவும் பெருமையாகக் கருதுகின்றனர். அதனால் தான் துபாய்க்கு அனுப்புவதாகச் சொல்பவர்களிடம், பணம் கொடுத்து ஏமாறுபவர்கள் இன்னமும் தமிழகத்தில் இருக்கின்றனர்.

துபாயின் ஜொலிக்கும் ஆடம்பர மாளிகைகளுக்குப் பின்னால் பல லட்சம் தொழிலாளர்களின் அயராத உழைப்பு இருக்கிறது. தங்களது இரத்தத்தை வியர்வையாய்ச் சிந்தி, அந்தப் பாலவைன தசேத்தைச் சொர்க்கப் பிடியாக மாற்றிவரும் தொழிலாளர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானது. நாள் முழுவதும் நகரத்தில் கடும்மையாக வலையைச் செய்யும் அவர்கள், அந்நகரத்தில் தங்குவதற்கு அனுமதியில்லை. நகரத்துக்கு வளியே பாலவைனத்துக்கு அருகேயுள்ள தொழிலாளர் குடியிருப்பில், ஓரே அறையில் படுத்து, பன்னிரண்டு பரே வரை ஆட்டு மந்தைகளைப் போல அடக்கப்படுகின்றனர்.

Written by

Wednesday, 08 April 2009 08:29 -

அதிகாலை எழுந்து சமதத்துவிட்டு வலேகைக்குச் சனென்றால், வலேயிலிருந்து திரும்ப நள்ளிரவாகிவிடும். வலேபைப் பளுவோ மிகவும் அதிகம். வலே சய்யும் இடத்துக்குச் சனென்று வர போக்குவரத்து வசதியில்லை. அதற்கென அவர்கள் இரண்டு, மூன்று மணி நேரம் காத்திருக்க வேண்டும். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டும் அவர்களுக்குக் கிடக்கவும் சம்பளமோ மாதத்திற்கு இந்திய ரூபாயில் 5 ஆயிரம் முதல் 6 ஆயிரம் வரையானது. பல லட்சங்கள் கடன் வாங்கி அங்கு சலெல்லும் தொழிலாளர்கள் அந்தச் சம்பளத்தைக் கொண்டு வாங்கிய கடனாகக் கட்ட அடக்க முடியாது.

குற்றைத் தபட்சம் நான்கு ஆண்டுகள் முதல் பத்து ஆண்டுகள் வரை வலே சய்ய தால்தான் ஓரளவுக் காவது சம்பாதிக்க முடியும் என்ற நிலையில், தொழிலாளர்கள் தங்களது குடும்பத்தை அங்கு அழைத்துச் சலெல்லவும் முடியாது. அப்படிச் சய்யவேண்டாமனால அவர்கள் 60 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மலே சம்பளம் வாங்கவேண்டும். இதனால், வறும் 5 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கும் தொழிலாளி ஆண்டுகணக்கில் குடும்பத்தைப் பிரிந்து வாழவேண்டும். திரும்பமான சில மாதங்களில் குடும்பத்தைப் பிரிந்து போய், குழந்தை வளர்த்த பிறகு வருபவர்களும் உண்டு.

தங்களது நிலைபற்றி ஒரு இந்தியத் தொழிலாளி கூறும்போது, "நாங்கள் துபாய்க்கு வருவதற்கு முன்னர் பல கனவுகளோடு வந்தோம். ஆனால் இங்கு எங்களுக்கு வாழக்கையே இல்லையென்று இங்கு வந்த பிறகுதான் தெரிந்தது" எனத் தொழிலாளர்களின் குமுறலை வெளிப்படுத்தினார். இன்னொருவரோ, "சப்பர்வசைர் வலே எனக் கூறினார்கள்; அதனால் ஊரில் வளர்த்து வந்த ஆட்களான விற்பு, நிலத்தை அடமானம் வைத்துவிட்டு வந்தனே; ஆனால் இங்கு வந்தவுடன் ஓட்டம் மயேக்க விட்டுவிட்டார்கள்" என்று வருந்துகிறார். துபாய்க்கு வந்தவுடன், தொழிலாளர்களின் கடவுச்சீட்டை (பாஸ்போர்ட்டு) நிறுவனத்தினர் பிடிவங்கிவைத்துக் கொள்கின்றனர். இதன்மூலம் நிறுவனத்தினர் சொல்லுக்குத் தொழிலாளர்கள் கட்டுப்படவேண்டியிருக்கிறது. 8 மணிநேர வலே, மாதத்திற்கு இரண்டு முறை மட்டுமே ஓவர்டைம் என்று கூறப்பட்டாலும், உண்மையில் 18 மணி

Written by
Wednesday, 08 April 2009 08:29 -

நேரம் வரை உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் பொறுத்துப் பார்த்தும் பலனில்லாததால், தொழிலாளர்கள் ஒன்றுக்கொன்றுப் போராட ஆரம்பித்தனர். கடந்த நவம்பரில் துபாயின் மிகப்பெரிய கட்டிட நிறுவனமான ""அராப்டெக்""-ின் 40,000 தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். இந்தியர், பாகிஸ்தானியர் என்ற தசை முரண்பாடுகளைக் கடந்து, இந்து, முஸ்லீம் என்ற மதப்பிரிவின்களைக் கடந்து, தொழிலாளி என்ற உணர்வில் ஒன்று சேர்ந்து அவர்கள் நடத்திய போராட்டம் உலகின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது. விமான நிலைய விரிவாக்கத் திட்டத்தின் போது 3 தொழிலாளர்கள் இறந்ததையடுத்து தொழிலாளர்களின் போராட்டம் தொடங்கியது. இதேபோல குவைத்திலும் தொழிலாளர் போராட்டங்கள் வெடித்தன. கடும்மையான பாலவன வயியிலில் தொழிலாளர்களை 12 மணி நேரம் வேலை வாங்குவது, பாதுகாப்புக் கருவிகள் எதுவும் தராமல் ஆபத்தான வேலைகளைச் செய்யச் சொல்வது, குற்றவான கஃலி ஆகியவற்றை எதிர்த்துத் தொழிலாளர்கள் போராடினர்.

போராடிய தொழிலாளர்கள் கைது செய்து சிறையிலடக்கப்பட்டனர். கசையடி பெற்றனர். முன்னணியாளர்கள் தூக்கப்பட்டனர். போலீசும் இராணுவமும் வரவழைக்கப்பட்டது போராட்டங்கள் கடும்மையாக நசுக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படும் போது வாய்மீதி மவுனமாக இருந்த இந்தியத் துருக்கம், தொழிலாளர் போராட்டம் வெடித்தவுடன் அதனைத் திசைதிருப்பும் விதமாக, குற்றைத் தபட்ச கஃலி என்ற கருத்தை மட்டும் முன்வைத்தது.

இந்த போராட்டத்தினால் உருவான நெருக்கடியினை சமாளிக்க துபாய் அரசாங்கம் தொழிலாளர் நலச்சட்டம் என்ற பெயரில், தொழிலாளர் நலன்க்கே எதிரான ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவந்தது. இச்சட்டம் வேலை நிறுத்தத்தை தடை செய்வதோடு, அதில் ஈடுபடும்பவர்களையும் கடும்மையாக தண்டிக்க வழிவகை செய்கிறது. உழைக்கும் பெண்களுக்கு எதிரான விதிகளை இச்சட்டம் கொண்டுவந்தது. ஐக்கிய அரபு கட்டாட்சியில் மட்டும் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த அறுபதாயிரத்துக்கும் அதிகமான பெண்கள் வீட்டு வேலை செய்து வருகின்றனர்.

Written by

Wednesday, 08 April 2009 08:29 -

இவர்களுக்கான அபிப்பாடனை உரிமையகக் கட்டி இந்தச் சட்டம் வழங்க மறுக்கிறது.

உலகமயமாகலின் பெயரில் தசேம் கடந்து பன்னாட்டு நிதி மலதனங்கள் துபாயில் கொண்டுவந்து குவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைக்கொண்டு பாலவைனத்துக்கு நடவடிக்கை மிகப்பெரிய நகரங்களை உருவாக்குவது, உலகிலேயே மிகவும் உயர்மான கட்டிடங்களைக் கட்டுவது, கடலுக்கு நடவடிக் ஈச்சமர வடிவிலான ஓட்டல்களைக் கட்டுவது என ஒரு மாய உலகைக் கட்டியமைக்கும் பணியில் ஏகாதிபத்தியங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன. அதற்கு தற்காசிய கலித்தொழிலாளிகளின் அடிமை உழைப்பைச் சூரண்பிக் கொழுக்கின்றனர். ஐரோப்பிய நகரங்களுக்கு இணையான தரத்தில், அதே சமயம் மிகவும் மலிவான கலியில் நகரங்களை உருவாக்க முடிகிறது என்பதால், உலக முதலாளிகள் துபாயில் முதலீடு செய்ய போட்டி போடுகின்றனர். இப்படி மலதனம் பல்கிப் பெருக, தங்கு தடையற்ற சூதந்திரம் வழங்கியுள்ள ஏகாதிபத்தியங்கள், தொழிலாளர்களது சூதந்திரத்தை மட்டும் கிள்ளுக்கீ ரையாக்கியுள்ளன.

அண்மைக்கால ஏகாதிபத்திய பொருளாதார வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு அரபு நாடுகளில் தொழிலாளர்களின் நிலைமை இன்னும் மோசமாகிவிட்டது. விலைவாசி கடுமையாக உயர்ந்திருக்கின்ற நிலையில், பெறுகின்ற சம்பளத்தில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட தொகையை உணவுக்கே செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. கடன் வாங்கி துபாய் சென்று வேலைக்கு சேர்ந்தவர்கள், அந்தக் கடனை எப்படி அடைப்பது எனத் தெரியாமல் பரிதவிக்கின்றனர். விட்டால் போதும் என்று சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கடந்த மூன்று மாதத்தில் மட்டும் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர் வர இந் தியாவாக்கு திரும்ப விமானச் சீட்டுக்குப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

மலிவான கலி கொடுத்து தொழிலாளர்களை சூரண்பி வரும் அரபு நிறுவனங்களோ தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதாக இல்லை. "இரும்பு, கற்கள், சிமெண்டு என அனைத்துக் கட்டுமானப் பொருட்களின் விலையும் அதிகரித்துவிட்டது. ஆனால், தொழிலாளர்களின் விலை மட்டும் அப்படியே மலிவாக இருப்பதுதான் எங்களுக்கு சமூகரியமாக இருக்கிறது" என்று அங்கிருக்கும் ஒரு

மதி